

SUOMENNOS VENÄJÄSTÄ

Anitta Hyvönen/ Venäjän kielipalvelu Azbuka

Alkuperäinen dokumentti: Venäjän metsätalousviraston internetpalvelu
<http://www.rosleshoz.gov.ru/docs/mpr/36>

Vahvistettu
Venäjän luonnonvaraministeriön päätöksellä
N 184, 16.07.2007

HAKKUUSÄÄNNÖT

I Yleistä

1. Nämä hakkuusäännöt (jatkossa Säännöt) on laadittu Venäjän federaation metsälain § 29 (Federaation laki N 200-FZ, 4.12.2006) (Venäjän federaation lainsäädäntökokoelma 2006, N 50, § 5278) (jatkossa Venäjän federaation metsälaki) mukaan ja ne määrittelevät puunkorjuuvaatimukset kaikilla Venäjän federaation metsäalueilla.
2. Kansalaiset ja juridiset henkilöt tekevät hakkuita vuokrasopimusten perusteella Venäjän federaation subjektin metsäsuunnitelman, metsätoimialueen (puistometsän) metsätalouden ohjesäännön sekä vuokralle annetun metsäpalstan metsänkäyttösuunnitelman mukaan.

Kansalaiset ja juridiset henkilöt, joille metsäpalstaa ei ole myönnetty, korjaavat puuta metsiköiden osto- ja myyntisopimusten perusteella Venäjän federaation subjektin metsäsuunnitelman ja metsätoimialueen (puistometsän) metsätalouden ohjesäännön mukaan.

3. Puunkorjuussa voidaan hakata:
 - a) hakkuukypsiä ja yli-ikäisiä metsiköitä
 - b) keski-ikäisiä, vartuneita, hakkuukypsiä ja yli-ikäisiä metsiköitä kuolleiden ja vahingoittuneiden metsiköiden käsittelyn (jatkossa – hygieniahakkuiden) sekä metsien hoidon (jatkossa – hoitohakkuiden) yhteydessä
 - c) minkä tahansa ikäisiä metsiköitä metsäpalstoilla, jotka on tarkoitettu Venäjän federaation metsälain pykälissä 13,14 ja 21 huomioitujen kohteiden rakentamista, kunnostamista ja käyttöä varten, mukaan lukien puiden hakkuu ja raivaus kvartaali-, rajalinjoilta ja merkkuslinjoilta, metsätalous- ja palontorjuntateiden rakentamista, kunnostusta ja käyttöä varten, palokujien jne. tekemistä varten (jatkossa – muut hakkuut).
4. Puuta korjataan metsätoimialueen (puistometsän) hakkuusuunnitteen asettamissa rajoissa metsänkäyttötarkoituksen, näiden sääntöjen kohdassa 3 mainittujen hakkuuluokkien ja pääpuulajien mukaan.

Hakkuukypsien ja yli-ikäisten metsiköiden avohakkuita ja poimintahakkuita tehdään talousmetsissä.

Hakkuukypsien ja yli-ikäisten metsiköiden poimintahakkuita saa tehdä suojametsissä, jos Venäjän federaation lainsäädännössä ei toisin mainita.

Metsien hoitohakkuita, hygieniahakkuita ja muita hakkuita tehdään suojametsissä ja talousmetsissä näiden sääntöjen ja Venäjän federaation lainsäädännön mukaan.

Metsiä puunkorjuutarkoituksessa käyttävän vuokraajan muissa hakkuissa korjaama puu lisätään vuokrapalstalle määritellyn puunkorjuumäärään.

5. Puunkorjuuta ei saa tehdä metsän uudistamisiän vastaisesti<*>.

<*> Venäjän federaation metsälaki osa 4, pykälä 29.

6. Puunkorjuuseen käytetään ensisijaisesti sellaisia metsiköitä, jotka on hakattava kuntensa vuoksi (eli jotka ovat vahingoittuneet metsäpalojen, tuulen, lumen, haitallisten eliöiden vaikutuksesta ja muiden haittavaikutusten seurauksena) ja jotka sijaitsevat metsäpalstoilla, joilla on edellisvuosina jäänyt puuta hakkaamatta, sekä pihkanjuoksuutuksesta poistuneita, yli-ikäisiä metsiköitä.
7. Metsiköt hakataan, puut varastoidaan ja kuljetetaan pois jokaiselta leimikolta 12 kuukauden kuluessa leimikon hakkuut määrittelevän metsänkäyttöilmoituksen jättöpäivästä tai metsiköiden osto- ja myyntisopimuksen solmimispäivästä laskien.

Puu katsotaan kuljetetun pois hakkuupaikalta, jos se on tuotu uittoteiden, rautateiden ja autoteiden lähellä sijaitseville varastoille, puunjalostuspaikoille, laitteiden ja työkoneiden lähetyville sekä metsäautoteiden lähellä sijaitseville varastoille.

Näissä ohjeissa mainittuja metsiköiden hakkuuaikoja ja puun kuljetusaikoja saa muuttaa ylitsepääsemättömien esteiden takia.

8. Puunkorjuun yhteydessä
 - a) ei saa käyttää jokia ja purojen uomia juontoväylinä tai metsäteinä
 - b) ei saa vahingoittaa leimikoiden ulkopuolista metsiköitä, kasvipeitettä ja maaperää eikä roskata metsiä teollisuusjätteillä tai muilla roskilla
 - c) on pidettävä kunnossa ja kunnostettava rikkoutuneet tiet, sillat ja hakkuulinjat sekä kuivatusojaverkostot, tie-, ojitus- sekä muut rakennelmat, virtaavan veden uomat, purot ja joet asianmukaisesti
 - d) on purettava pystytetyt rakennukset, rakennelmat, laitteistot ja laitteet sekä ennallistettava ja viljeltävä niiden tarvitsemat alat uudelleen 6 kuukauden kuluessa siitä, kun puun kuljetus leimikolta on loppunut
 - e) on kiellettyä jättää jäljelle hakattavaksi tarkoitettuja puita (lukuun ottamatta leimikoille jätettyjä tiiviitä puuryhmiä, joita ei ole alettu hakata ja joiden pinta-ala on vähintään 10 % leimikon pinta-alasta), sekä metsäryteiköitä, konkeloon kaatuneita puita, tuhota alikasvosta ja säilytettävää taimikkoa
 - f) on kiellettyä tuhota tai vahingoittaa raja-, kvartaali-, leimikko- ja muita tolppia ja merkkejä sekä puissa ja kannoissa olevia leimoja ja numeroita
 - g) on kiellettyä hakata ja vahingoittaa puita, joita ei ole tarkoitettu hakattavaksi ja jotka on näiden sääntöjen ja Venäjän federaation lainsäädännön mukaan säilytettävä, koskien mm. siemen- ja pluspuita, kuolleita yksilöitä lukuun ottamatta.
9. Puunkorjuun yhteydessä jätettävien kantojen korkeus ei saa ylittää yhtä kolmasosaa katkaisupinnan halkaisijasta eikä halkaisijaltaan alle 30 cm kokoisia puita hakattaessa 10 cm:ä. Kannot saa jättää korkeammaksi, kun puunkorjuu tapahtuu hakkuukoneilla koneiden käyttöohjeiden mukaan sekä jokiluhtien metsissä.
10. Puunkorjuun yhteydessä on säilytettävä Venäjän federaation Punaiseen kirjaan, Venäjän federaation subjektien Punaisiin kirjoihin merkityt lajiyksilöt sekä niiden elin- tai kasvupaikat.
11. Puunkorjuun yhteydessä ei saa hakata taloudellisesti arvokkaiden puulajien (tammen, pyökin, saarnen, sembramännyn, lehmuksen, valkopyökin, lepän, jalavan) elinkelpoisia yksilöitä, jotka kasvavat niiden luonnollisen esiintymisalueen raja-alueilla (silloin kun ao. puulajin osuus metsässä ei ole yli 1 % metsätoimialueen (puistometsän) pinta-alasta.
12. Puunkorjuun yhteydessä ei saa hakata sellaisia hakkuukypsiä ja yli-ikäisiä metsiköitä, joissa on sembramäntyä (Siperian sembramäntyä ja Korean sembramäntyä) 30 prosenttia tai enemmän puuston kokonaismäärästä.
13. Puunkorjuun yhteydessä leimikoilla voidaan metsien biologisen monimuotoisuuden lisäämiseksi säilyttää yksittäisiä taloudellisesti arvokkaita puita missä tahansa latvuserroksessa, jos se ei haittaa myöhempää metsänuudistamista.
14. Puunkorjuuta varten tehdään hakattavaksi määrätystä metsäpalstan alasta (jatkossa leimikko/hakkuuala) nk. käyttöönottotoimenpide. Lisäksi leimikko arvioidaan, jolloin määritellään metsikön laatu sekä hakattavan puun määrä. Hakkuualan käyttöönoton yhteydessä määritellään ja merkitään maastoon leimikon rajat sekä merkitään poimintahakkuissa poistettavat puut.

15. Hakkuualan käyttöön otosta ja arvioinnista huolehtivat:
- puunkorjuuta metsäpalstojen vuokrasopimusten nojalla harjoittavat kansalaiset ja juridiset henkilöt
 - valtion viranomaiset ja paikallisen itsehallinnon elimet Venäjän federaation metsälain pykälissä 81 – 84 määriteltyjen toimivaltuuksien rajoissa kansalaisten ja juridisten henkilöiden metsiköiden osto- ja myyntisopimusten perusteella tapahtuvan puunkorjuun osalta.

16. Kaikissa hakkuuluokissa leimikot otetaan käyttöön metsäkvartaalin puitteissa yleensä lumettomaan aikaan.

Tasankometsissä käyttöön otettavat leimikot varataan suorakulmaisina, mutta vuoristometsissä leimikon rajat määritellään pinnanmuodostuksen mukaan. Leimikon leveys mitataan lyhyen sivun pituuden mukaan.

Muodoltaan epäsäännölliset metsänarviointikuviot otetaan hakattaviksi kokonaan, jos niiden pinta-ala ei ylitä näiden sääntöjen määrittämiä leimikon koon raja-arvoja.

Taloustmetsien hakkuukypsien ja yli-ikäisten metsiköiden leimikoihin voidaan liittää pieniä varttuneita puustokuvioita, joiden kokonaispinta-ala on alle 3 ha ja jotka sijaitsevat hakkuukypsien ja yli-ikäisten puustojen muodostamien kuvioiden lomassa.

Yksittäisiä puita hakattaessa ei käyttöönottomerkkausta suoriteta.

17. Leimikoiden rajojen määrittämiseksi ja merkitsemiseksi maastoon:

- a) aukaistaan merkkaukselinjat, lukuun ottamatta niitä sivuja, jotka rajoittuvat näkyvissä oleviin kvartaalilinjoihin, rajalinjoihin, arvioinnin apulinjoihin ja metsättömiin maihin
- b) asetetaan tolpat leimikon nurkkiin
- c) rajataan leimikoilla olevat ei-taloustmetsän osat
- d) mitataan linjat, niiden väliset kulmat ja kaltevuus sekä paikannetaan leimikko (geodeettinen määrittely) kvartaalilinjoihin, arvioinnin apulinjoihin tai muihin pysyviin kiintopisteisiin nähden.

18. Kun merkkaukselinjoilla rajataan leimikot avohakattaviin hakkuukypsiin ja yli-ikäisiin metsiköihin, avohakkuuna tehtäviin hygieniahakkuisiin ja muihin hakkuisiin, poistetaan linjoilta kaikki pienpuut kaataen ne leimikolle päin (merkkaukselinjat kiertävät isot puut, joiden rungon halkaisija on yli 16 cm).

Merkkaukselinjoihin rajoittuviin puihin veistetään leimat leimikon puolelta. Poimintahakkuisiin, sekä metsien hoitohakkuisiin ja hygienia-poimintahakkuisiin varattujen hakkuukypsien ja yli-ikäisten metsiköiden leimikoiden merkkaukselinjoilta puita ei poisteta ja merkkaukselinjat raivataan siten, että niiltä karsitaan oksat ja hakataan pensaat.

19. Leimikoiden rajat ja liittymät määritetään geodeettisilla laitteilla, joilla linjojen mittaustarkkuusvirhe on korkeintaan 1 m 300 metrillä pituutta mitattaessa ja kulmia mitattaessa korkeintaan 30 astetta. Leimikon käyttöpinta-alaa määritettäessä virhe ei saa ylittää 3 prosenttia.

20. Hakkuualojen/leimikoiden kulmiin laitetaan halkaisijaltaan 12 - 16 cm paksuiset ja vähintään 1,3 metriä korkeat tolpat. Tolppiin merkitään kvartaalin ja kuvion (kuvioiden) numerot, toimenpide (avohakkuu jne.), suunniteltu hakkuuvuosi, leimikon numero ja pinta-ala hehtaareissa.

21. Tolpissa mainitaan vain leimikon käyttöpinta-ala. Avohakattavien leimikoiden käyttöpinta-alaan ei leimikoiden käyttöönoton yhteydessä oteta mukaan:

- a) metsättömiä metsäpalstoja (soita, hakkuuaukkoja, aukkoja jne.) niiden koosta riippumatta
- b) erityisiä siemenpuuryhmiä ja -kaistoja
- c) hakkuukypsien metsiköiden lomassa olevia taimikoita tai keski-ikäisiä metsiköitä
- d) yli 1 hehtaarin kokoisia varttuneiden metsiköiden metsäalueita, jotka sijaitsevat hakkuukypsien ja yli-ikäisten puustojen muodostamien kuvioiden sisällä
- e) metsäpalstoja, joilla on luonnonsuojelullisesti merkittäviä luontokohteita.

Edellä mainittujen kriteerien mukaiset käytön ulkopuolelle jäävät osat voidaan määrittää leimikon käyttöönoton jälkeen, jos sitä ei tehty leimikoiden käyttöönoton yhteydessä. Tuolloin leimikoiden käyttöönottomateriaaleihin tehdään asiaa koskevat muutokset.

22. Kun siemenpuita valitaan ja arvioidaan rajaamista varten, raaputetaan valittujen puiden rungon ympäri 1,3 metrin korkeuteen kuoren ulkokerrokseen jälki. Siemenpuuryhmät merkitään tekemällä pieniä pilkkoja kuoreen rajoilla olevien puiden ulkosyrjälle ja raaputtamalla kulmissa olevien puiden ulommaista kuorikerrosta rungon ympäri. Siemenpuuryhmien ja -kaistaleiden sekä sellaisten kuvioiden rajaaminen, joilla luonnollisia rajoja ei ole (varttuneet metsiköt, säilytettävät luontokohteet), tehdään aukaisemalla rajalle merkkaukselinjat ja asentamalla tolpat, joihin kirjoitetaan venäläisin kirjaimin "НЭ" (käytön ulkopuolelle jätettävä leimikon osa, неэксплуатационный участок лесосеки).
23. Kun leimikot otetaan käyttöön poimintahakkuita varten, leimikon pinta-alaan ei liitetä metsättömiä maita.
24. Hakkuualat/leimikot arvioidaan niiden käyttöönoton jälkeen.

Leimikoita arvioitaessa määritellään metsiköiden laatu ja korjattavan puun määrä kentällä, avohakkuiden kohdalla huomioidaan pinta-ala, poimintahakkuiden kohdalla korjattavien puiden lukumäärä.

Silloin kun korjattavan puun määrää on mahdotonta arvioida ennen hakkuuta (esimerkiksi taimikoiden hoitohakkuut, keskiläpimitaltaan vähintään 15 cm olevien keski-ikäisten metsiköiden hoitohakkuut, pystyyn kuivuneiden puiden poisto taimikosta, metsäpaloalueiden, ryteiköiden, myrskytuho- ja tuulenskaatoalueiden käsittely), puumäärä kirjataan faktisesti korjatun puutavaramäärän mukaan. Leimikoita ei saa ottaa käyttöön ja arvioida leimikoiden visuaalisen arvioinnin perusteella.

Kun hakkuualoja/leimikoita otetaan käyttöön ja arvioidaan metsikön osto- ja myyntisopimuksen nojalla tapahtuvaa puunkorjuuta varten, leimataan kaikentyyppisillä poimintahakkuilla korjattavat puut.

25. Leimikoiden arvioinnin yhteydessä arvioidaan leimikot myös aineellisesti eli määritellään korjattavan puun kokonaismäärä aines- ja polttopuiksi eriteltynä. Ainespuu jaetaan järeysluokkiin (järeä, keskijäreä, pienpuu).
26. Leimikoiden käyttöönoton ja arvioinnin yhteydessä inventoidaan taloudellisesti arvokkaiden puulajien elinkelpoinen alikasvos ja taimikko.

Alikasvos ja taimikko inventoidaan sellaisilla menetelmillä, jotka takaavat alikasvoksen ja taimikon määrän ja elinkelpoisuuden määrittämisen korkeintaan 10 % virheellä.

Otettaessa leimikoita käyttöön poimintahakkuita varten on metsästä inventoitava elinkelpoinen lupaava alikasvos kokonaan riippumatta sen määrästä, elinkelpoisuudesta tai sijainnista alalla.

27. Hakkuualojen/leimikoiden käyttöönoton ja arvioinnin tulosten mukaan tehdään leimikkosuunnitelma, jossa mainitaan:
- sisäisten merkkaukselinjojen sijainti ja niiden väliset etäisyydet
 - tiedot siitä, kuinka leimikko liittyy kvartaali- tai merkkaukselinjaverkostoon, raja- ja merkkaukselinjojen mittaustulokset
 - rajalinjojen piiru arvot tai suuntakulma-arvot
 - leimikon sisällä olevat käytön ulkopuolelle jäävät osat mainiten rajalinjojen pituudet, piiru- ja suuntakulma-arvot, geodeettiset liityntäarvot kvartaalilinjoihin, arvioinnin apulinjoihin tai muihin kiintopisteisiin nähden
 - metsänarviointikuvioiden rajat
 - metsänarviointikuvioiden numerot
 - jokaisen leimikolla sijaitsevan talouskäytössä olevan ja käytön ulkopuolelle jäävän osan pinta-ala, mukaan lukien metsäpalstat, joilla on suojeltavia luontokohteita
 - hakkuussa suojeltavien siemenryhmien, siemenpuuryhmien ja -kaistaleiden, alikasvosta ja taimikkoa kasvavien alueiden sijainti ja pinta-ala
 - muut tiedot.

Leimikkosuunnitelmaan liitetään korjattavien puiden inventointiselostus, alikasvoksen, taimikon ja siemenpuuston inventointiselostus sekä leimikon aineellisen arvioinnin raportti.

II Hakkuut ja niiden tekeminen

28. Metsiköiden hakkuut suoritetaan poimintahakkuina tai avohakkuina <*>.

<*> Venäjän federaation metsälaki § 17, osa 1.

29. Poimintahakkuihin kuuluvat ne hakkuut, joiden yhteydessä käsiteltäviltä mailta tai metsäpalstoilta poistetaan osa tietynikäisistä, -kokoisista, -laatusista ja -kuntoisista puista ja pensaista.

30. Avohakkuihin kuuluvat ne hakkuut, joiden yhteydessä hakataan metsää siten, että metsänuudistamista varten säilytetään yksittäisiä puita ja pensaista tai puu- ja pensasryhmiä. Avohakkuuta saa puunkorjuuta varten luovutetuilla metsäpalstoilla tehdä vain sillä ehdolla, että metsä uudistetaan <*>. Metsänuudistaminen ko. metsäpalstoilla aloitetaan viimeistään kahden vuoden kuluttua hakkuiden päättymisestä.

<*> Venäjän federaation metsälaki § 17, osa 5.

31. Hakkuukypsien ja yli-ikäisten metsiköiden hakkuut, hygieniahakkuut ja muut hakkuut suoritetaan poiminta- ja avohakkuina.

Poimintahakkuina tehdään sellaiset kasvatushakkuut (taimikon perkaus, taimikon harvennus, ensiharvennus, varttuneen metsän harvennus, nuorennushakkuut, kunnostushakkuut, maisemahakkuut ja muut metsien hoitohakkuut), jotka on suunnattu puuston puulajijakauman ja laadun parantamiseen ja metsien hyödyllisten tehtävien lisäämiseen. Metsien kasvatushakkuiden tunnuksat ja tarkoitus määritellään metsänhoitosääntöjen mukaan.

32. Puunkorjuun yhteydessä eri hakkuutapoja käytetään metsätoimialueen ja puistometsän metsätalouden ohjesäännön sekä vuokralle annettujen metsäpalstojen metsänkäyttösuunnitelmien mukaan.

33. Kun huomioon otetaan yhdellä kertaa poistettavan puun määrä (hakkuuvoimakkuus), poimintahakkuut jaetaan seuraaviin alaryhmiin:

- hakkuuvoimakkuus on erittäin alhainen (очень слабой интенсивности): hakattavan puun määrä on 10 % puuston kokonaismäärästä
- alhainen (слабой интенсивности): 11 – 20 %
- suhteellisen alhainen (умеренной интенсивности): 21 - 30 %
- suhteellisen voimakas (умеренно высокой интенсивности): 31 - 40 %
- voimakas (высокой интенсивности): 41 - 50 %
- erittäin voimakas (очень высокой интенсивности): 51 - 70 %.

Metsänhoidollisten poimintahakkuiden voimakkuus ei saa olla yli 50 % puuston kokonaismäärästä leimikolla.

Poimintahygieniahakkuiden voimakkuus määritellään metsiköiden vahingoittumisasteen mukaan eikä voimakkuus saa olla yli 70 %. Tarvittaessa hakkuut, joissa poistetaan yli 70 % puuston kokonaismäärästä, määrätään tehtäväksi avohygieniahakkuina.

34. Hakkuukypsien ja yli-ikäisten metsiköiden poimintahakkuuta saa tehdä sellaisella voimakkuudella, joka turvaa kestävien metsiköiden muodostumisen toisesta latvuserroksesta <*> ja alikasvoksesta. Tuolloin osa hakkuukypsistä ja yli-ikäisistä puista hakataan, mutta toinen latvuserros ja alikasvos säilytetään.

<*> Toiseen latvuserrokseen kuuluu se osa puustosta, joka muodostaa pystypuuston ja jonka pituus on 0,5 – 0,8 ensimmäisen latvuserroksen korkeudesta. Ensimmäisen latvuserroksen vanhoja puita, jotka ovat jääneet kasvussaan jälkeen muusta puustosta, ei liitetä toiseen latvuserrokseen eikä alikasvokseen.

Poistettavien puiden ominaisuuksien ja käytettävän hakkuumenetelmän mukaan erotetaan seuraavat hakkuukypsien ja yli-ikäisten metsiköiden poimintahakkuutavat: väljennyshakkuut, ryhmittäiset poimintahakkuut, asteittaiset hakkuut ikäluokittain, asteittaiset hakkuut ryhmittäin, asteittaiset hakkuut kaistaleittain ja pitkäaikaiset asteittaiset hakkuut.

35. Väljennyshakkuissa poistetaan alalta tasaisesti lähinnä vahingoittuneet, yli-ikäiset ja kasvultaan hidastuneet hakkuukypsät puut, turvaten samalla puulajien uudistuminen sekä metsän suojaavien ja edullisten ympäristövaikutusten säilyminen. Tällaisen poimintahakkuun voimakkuus hakkuukypsissä ja yli-ikäisissä metsiköissä kohoaa 40 prosenttiin samalla, kun puuston tiheys alenee korkeintaan 0,6 – 0,5. Leimikon maksimipinta-ala tämän tyyppisissä hakkuissa on 100 ha.
36. Ryhmittäisiä poimintahakkuuta tehdään eri-ikäisiä puuryhmiä kasvavissa metsiköissä, jolloin niistä poistetaan yli-ikäiset ja hakkuukypsät puut pääasiassa ryhmittäin niiden sijainnin ja uudistumisen erityispiirteiden perusteella. Leimikon maksimipinta-ala tämän tyyppisissä hakkuukypsien ja yli-ikäisten metsien poimintahakkuissa on 100 ha. Hakkuuryhmien pinta-ala on 0,01 - 0,5 ha.
37. Asteittaisissa ikäluokittain tehtävissä hakkuissa leimikolta poistetaan saman ikävaiheen puusto kokonaan muutamalla hakkuukerralla harventamalla tasaisesti tasaikäisrakenteista puustoa ja hakkuun edetessä jättäen kasvamaan toinen latvuserros ja alikasvos, joka voi olla ennen hakkuuta tai sen jälkeen syntynyttä.

Asteittaisia ikäluokittaisia hakkuuta tehdään myös suuren tai keskimääräisen pohjapinta-alan omaavissa metsiköissä, joissa elinkelpoinen alikasvos tai toinen latvuserros ovat valtapuuston varjossa, sekä eri puulajeja kasvavissa sekametsiköissä, joissa puulajien hakkuukypsyyssasteet vaihtelevat (havu-lehtipuumetsissä, haapa-koivumetsissä jne.)

Ensimmäisillä hakkuukerroilla puuston tiheys vähenee 0,6 - 0,4. Kun alikasvosta ei ole tai sitä ei ole riittävästi metsiköiden muotoutumiselle noissa olosuhteissa, asteittaisten ikäkausittain toteutettavien hakkuiden yhteydessä tehdään metsänuudistamista edistäviä toimia. Leimikon maksimipinta-ala tämän tyyppisissä hakkuukypsien ja yli-ikäisten metsiköiden poimintahakkuissa on 50 ha.

38. Asteittaisia ryhmittäin (vyöhykkeittäin) tehtäviä hakkuuta, joissa puusto hakataan kahden ikäluokan kuluessa ryhmittäin (vyöhykkeittäin) muutamalla hakkuukerralla alikasvosryhmien esiintymispaikoilta (siten, että turvataan niiden ilmaantuminen jatkossakin). Näitä hakkuuta tehdään tasaikäisrakenteisissa metsiköissä, joissa alikasvos esiintyy ryhmittäin. Hakkuukypsä puusto hakataan asteittain alikasvosryhmien ympäriltä (vyöhykkeittäin) 0,01 - 1,0 hehtaarin alalta 3 - 5 hakkuukerralla 30 - 40 vuoden aikana. Leimikon maksimipinta-ala tämän tyyppisissä hakkuukypsien ja yli-ikäisten metsiköiden poimintahakkuissa on 50 ha.
39. Pitkäaikaisia asteittaisia hakkuuta tehdään eri-ikäistä puustoa kasvavissa metsiköissä kahdella hakkuukerralla jättäen leimikolle sellaisia puita, jotka eivät vielä ole hakkuukypsiä, vaan jotka hakataan vasta niiden kasvettua käyttökokoonsa. Eri hakkuukertojen voimakkuus vaihtelee 50 - 70 prosenttiin puuston kokonaistilavuudesta, hakkuukerrat toistetaan 30 - 40 vuoden välein. Leimikon maksimipinta-ala tämän tyyppisissä hakkuukypsien ja yli-ikäisten metsiköiden poimintahakkuissa on 50 ha.
40. Tehtäessä asteittaisia hakkuuta kaistaleittain puusto hakataan yhden ikävaiheen aikana kahdesta neljään kerralla tietyssä järjestyksessä vuorottelevilla kaistaleilla, jotka ovat korkeintaan puuston korkeuden levyisiä ja 250 - 300 m pitkiä. Tätä hakkuutapaa käytetään tasaikäisrakenteisissa tuulenkestävissä, hyvin ojitetuissa metsiköissä (ennen kaikkea pehmeälehtisiä puita kasvavissa metsiköissä, joissa on taloudellisesti arvokkaiden puulajien toinen latvuserros ja alikasvosta). Kaistalehakkuuta ei tehdä sellaisessa puustossa, joka menettää kestävyytensä hakkuussa.

Ikäluokittain, ryhmittäin ja kaistaleittain tehtävien sekä pitkäaikaisten asteittaisten hakkuiden viimeinen hakkuukerta tehdään vasta sen jälkeen, kun leimikolle on muodostunut elinkelpoinen sulkeutunut taimikko, joka takaa metsiköiden muodostumisen.

41. Poimintahakkuissa leimikoiden ohjeavot ja muoto määritellään metsänarviointikuvioiden koon ja muodon sekä niiden luonnollisten rajojen perusteella, jos leimikon maksimipinta-ala ei tuolloin ylitä eikä synny myrskytuhoavaa tai muiden kielteisten seurausten uhkaa.
42. Hakkuukypsien ja yli-ikäisten metsiköiden avohakkuihin kuuluvat ne hakkuutavat, joissa metsän uudistuminen tapahtuu ennen avohakkuuta (puuston latvuston katveeseen kasvaa uusi taimikko) tai avohakkuun jälkeen (hakkuukypsän puuston korjuun jälkeen muodostuu uusi puustosukupolvi).

Hakkuukypsien ja yli-ikäisten metsiköiden avohakkuissa on ehdottomasti säilytettävä taloudellisesti arvokkaiden puiden elinkelpoinen alikasvos ja toinen latvuserros, jotka takaavat metsän uudistumisen hakkuuaukoilla, sekä jätettävä siemenpuita tai huolehdittava metsänviljelystä kahden vuoden kuluessa hakkuiden päättymisestä.

Hakkuussa säilytetään myös toisen latvuskerroksen kestävät, lupaavat puut, kaikki leimikolla sijaitsevat erilliset taloudellisesti arvokkaiden puiden taimikot ja muut ei-hakkuukypsät puut. Alikasvoksesta säilytetään vain elinkelpoinen lupaava aines.

43. Hakkuukypsien ja yli-ikäisten metsiköiden avohakkuissa noudatetaan hakkuiden järjestämistä koskevia seikkoja ja teknisiä tunnuksia, joita ovat leimikoiden pinta-ala ja leveys, samana vuonna hakattavien leimikoiden määrä, hakkuusuunta sekä leimikoiden keskinäisen sijoittelun ajankohta ja tapa.

Samana vuonna hakattavat leimikot sijoitetaan säädettyssä järjestyksessä tietyille etäisyydelle toisistaan leimikon leveyden ja muiden seikkojen mukaan. Samana vuonna hakattavien leimikoiden määrä määritellään kvartaalin reunan yhtä kilometriä kohden.

Hakkuusuunta on suunta, jossa jokainen seuraava leimikko liittyy edellisenä hakattuun leimikkoon.

Eri vuosina hakattaviksi tulevat leimikot sijoitetaan kvartaalille tai metsäpalstalle siten, että huomioidaan kuinka monen vuoden kuluttua seuraava välittömässä läheisyydessä oleva leimikko hakataan.

44. Hakkuukypsien ja yli-ikäisten metsiköiden avohakkuuleimikoiden pinta-ala ei saa olla yli 50 ha.

Metsänarviointikuviot, joiden pinta-ala ei ole leimikolle määrättyä kokoa suurempi, hakataan todellisesta leveydestään riippumatta kokonaan, jos ne eivät rajoitu muihin hakkuukypsää puustoa kasvaviin kuvioihin. Pienet vierekkäiset kuviot voidaan liittää yhdeksi leimikoksi säädetyn maksimikoon puitteissa.

Ei-hakkuukypsien metsiköiden keskellä sijaitsevat ja leimikon määräkokoja alle 1,5 kertaa suuremmat metsänarviointikuviot hakataan kokonaan.

Rationaalisen metsänkäytön turvaamiseksi, ympäristölliset, vesiensuojelu-, hygienia-, virkistystehtävänsä ja muut tärkeät tehtävänsä menettäneiden metsiköiden uudistamiseksi ja luonnollisen rakenteen ylläpitämiseksi puunkorjuuta varten vuokralle annetuilla metsäpalstoilla voidaan yksittäisten avohakkuuleimikoiden pinta-alaa suurentaa, mutta enintään 1,5-kertaiseksi.

45. Samana vuonna hakattavien alojen (leimikoiden) määrä 1 kilometriä kohden määritellään leimikoiden määräleveyden ja jätettävien metsäkaistojen tuulenkestävyyden mukaan seuraavasti:
- kun leimikoiden leveys (pituus) on alle 50 m, hakataan korkeintaan 4 leimikkoo samana vuonna
 - 51 - 150 m > korkeintaan 3 leimikkoo/vuosi
 - 151 - 250 m > korkeintaan 2 leimikkoo/vuosi
 - yli 250 m leveät leimikot > 1 leimikko vuodessa

Samana vuonna hakattavien leimikoiden väliin jätetään metsäpalstoja, jotka ovat ao. metsiköiden leimikoille asetettujen leveysmääräysten mukaisia.

46. Avohakkuissa leimikot sijoitetaan siten, että leimikon pitkä sivu on kohtisuorassa vallitsevaan tai haitallisimpaan tuulensuuntaan nähden.

Vierekkäisillä kvartaaleilla (linjan yli) sijaitsevat leimikot sijoitetaan sekä pitkän että lyhyen sivun suhteen leimikoiden sijoittelusta säädettyjä aikoja noudattaen.

Vuoristometsissä hakkuusuunta kulkee alas rinnettä, mutta leimikon puitteissa hakkuu tehdään rinnettä ylöspäin.

Kun puut juonnetaan (kuljetetaan) köysiradalla ja ilmaitse, saa leimikot sijoittaa siten, että pitkä sivu myötäilee rinnettä ja hakkuusuunta on vallitsevaa tuulensuuntaa tai vahingollisia tuulia vastaan.

Jokiluhdassa sijaitsevilla metsissä hakkuusuunta määritellään joen virtaus suunnan vastaiseksi.

47. Kaikissa metsissä avohakkuuleimikot sijoitetaan välittömästi toistensa viereen niin lyhyen kuin pitkänkin sivun suhteen, mutta jokiluhdissa kasvavissa metsissä leimikoiden väliin jätetään puustokaistale.

Kun käsiteltävät leimikot sijaitsevat välittömästi toistensa vieressä, seuraava leimikko hakataan edellisen leimikon hakkuuajankohta (hakkuuvuoroväli) huomioiden.

Hakkuujärjestyksessä, jossa leimikoiden väliin jätetään puustokaistale, hakkuuta seuraava leimikko sijoitetaan leveydeltään leimikon leveyttä vastaavan metsäkaistan päähän.

48. Leimikoiden hakkuuvuoroväli määritellään hakkuuvuotta lukuun ottamatta seuraavien seikkojen perusteella: huomioidaan puulajien siemenvuosien jaksollisuus, turvataan hyvä luontainen uudistaminen tai hyvät olosuhteet metsänviljelylle sekä metsien ekologisten ominaisuuksien säilymiselle.

Metsänviljelyn yhteydessä tai taloudellisesti arvokkaiden puulajien alikasvosta säilytettäessä leimikon hakkuuvuorovälin saa asettaa leimikon yhdeltä sivulta 2 vuoden pituiseksi.

Hakkuukypsien ja yli-ikäisten metsiköiden poimintahakkuuleimikoiden hakkuuvuoroväli niiden liittyessä hakkuukypsien ja yli-ikäisten metsiköiden avohakkuuleimikoihin, määritellään samanpituisiksi kuin hakkuukypsien ja yli-ikäisten metsiköiden avohakkuuleimikoidenkin.

49. Hakkuukypsien ja yli-ikäisten metsiköiden hakkuissa puunkorjuu toteutetaan noudattaen hakkuukypsien ja yli-ikäisten metsiköiden hakkuiden organisointia ja teknistä toteuttamista koskevia ohjearvoja. Arvot on määritelty metsätoimialueiden (puistometsien) metsätalouden ohjesäännössä hakkuumuodoittain ja -menetelmittäin eroteltuna metsien käyttötarkoitus, metsän muodostumiseen vaikuttavien puulajien ominaisuudet ja kasvuolosuhteet mukaan lukien.

Hakkuukypsien ja yli-ikäisten metsiköiden hakkuiden tärkeimmät organisointia ja teknistä toteuttamista koskevia raja-arvot on esitetty näiden sääntöjen liitteessä.

50. Hakkuukypsiä ja yli-ikäisiä metsiköitä hakattaessa huolehditaan, että taloudellisesti arvokkaiden puulajien taimikkoa ja alikasvosta säilyy avohakkuissa vähintään 70 prosenttia ja poimintahakkuissa 80 prosenttia (vuoristometsissä vastaavasti 60 ja 70 prosenttia) niillä alueilla, joilla ei ole kuormauspaikkoja, pääajouria ja keruu-uria eikä teitä tai joita ei ole varattu metsätyömaan tuotanto- ja sosiaalituloja varten.

Sembramännyn ja vuoristometsissä myös tammen ja pyökin alikasvos on inventoitava ja säilytettävä pääpuulajina kaikkien hakkuiden yhteydessä riippumatta alikasvoksen määrästä ja sijainnista leimikolla ja metsikön koostumuksesta ennen hakkuita.

Säilyneeksi ei katsota alikasvoksen ja toisen latvuserroksen puita, jotka ovat vahingoittuneet siinä määrin, että niiden kasvu on loppunut. Tällaisia vaurioita ovat rungon murtuminen, puun kallistuminen on yli 30 astetta, yli puolelta pinta-alaltaan vahingoittunut latvus, puun kuoren irtoaminen ja nilan vaurioituminen yli 30 % rungon ympärysmittasta, pääjuurien paljastuminen ja irtoaminen yli 50 % rungon ympärysmittasta.

51. Hakkuukypsien ja yli-ikäisten metsiköiden avohakkuuleimikoilla luontaista metsänuudistumista edistettäessä säilytetään leimikon käyttöönoton yhteydessä valitut siemenlähteet, joita ovat yksittäiset siemenpuut, siemenpuuryhmät, siemenpuustot, siemenpuukaistat sekä metsäseinämät, jos niissä on siemenpuita.

Yksittäisiä siemenpuita on jätettävä vähintään 20 kappaletta hehtaaria kohden.

Siemenpuuryhmien etäisyys toisistaan ei saa olla yli 100 m.

Siemenpuuryhmiä ja siemenpuustoa jätetään leimikon korkeammille kohdille ennen kaikkea pääpuulajien keski-ikäisestä ja varttuneesta puustosta siten, että seassa on myös lehtipuita. Kuusen siemenpuustossa lehtipuut eivät saa varjostaa kuusta.

Huonosti myrskyä kestävästä puulajeista (kuusi, jalokuusi) sekä kosteille, vähän ojitetuille metsäpalstoille siemenlähteet jätetään siemenpuuryhminä ja siemenpuukaistoina. Kestävyys säilyttämisen takia siemenpuukaistojen on oltava vähintään 30 metriä leveitä.

III Puunkorjuun järjestämisen ja suorittamisen määräykset

52. Puunkorjuutyöt organisoidaan ja suoritetaan leimikkokartan mukaan. Leimikkokartta tehdään jokaisesta leimikosta ennen leimikon käsittelyn aloittamista käyttöön- ja puustoarviointitietojen perusteella.

Leimikkokartassa esitetään käytettävä hakkuutapa, korjuutöiden aikataulu, metsäautoteiden, juontourien, kuormauspaikkojen, varastojen, autojen ja koneiden pysäköintipaikkojen sekä metsätyömaan sosiaalitulojen (palvelupisteiden) sijainti, ala, jolla alikasvos ja toisen latvuserroksen puut on säilytettävä, kuinka paljon niitä on säilytettävä (%), hakkuutähteiden raivausmenetelmä, eroosioprosessien ehkäisytimet ja muut tiedot.

Puunkorjuutöiden tekeminen ilman leimikkokarttaa ei ole sallittua.

53. Korjuutöiden kuluessa:

- merkitään maastoon kuormauspaikkojen rajat, pää- ja keruu-urien sekä teiden linjat, metsätyömaan tuotanto- ja sosiaalitulat sekä niiden sijoittelu
- puut hakataan, käsitellään osittain, juonnetaan ja kuormataan.

54. Kuormauspaikkoja sekä metsätyömaan tuotanto- ja sosiaalituloja varten varattu kokonaispinta-ala on oltava mahdollisimman pieni. Sen osuus leimikon kokonaispinta-alasta on:

- yli 10 hehtaarin leimikoilla avohakkuiden yhteydessä korkeintaan 5 % ja poimintahakkuiden yhteydessä korkeintaan 3 %
- 10 hehtaarin ja sitä pienemmillä leimikoilla:
 - avohakkuiden yhteydessä, kun metsänuudistaminen hoidetaan hakkuiden jälkeen alle 0,40 ha
 - avohakkuiden yhteydessä, kun metsänuudistaminen hoidetaan ennen hakkuuta 0,30 ha
 - poimintahakkuiden yhteydessä 0,25 ha
- yli 10 hehtaarin avohakkuuleimikoilla, joilla puut ja rungot juonnetaan välikausivarastoihin, kuormauspaikkojen ja metsätyömaan tuotanto- ja sosiaalitulojen kokonaispinta-ala saa olla korkeintaan 15 % leimikon pinta-alasta ja maaperä saa vahingoittua korkeintaan 3 % leimikon pinta-alasta

55. Juontourat (tekniset käytävät) sijoitetaan suunnitelluille linjoille (merkkauslinjoille) hyödyntäen mahdollisimman paljon jätettävien puiden (mm. alikasvoksen) välejä, mitä varten juontourien suuntaus saa poiketa suorasta linjasta loivasti ja uria varten hakataan puuta mahdollisimman vähän.

Juontoura- ja tielinjojen kokonaispinta-ala saa avohakkuissa olla korkeintaan 20 % ja poimintahakkuissa korkeintaan 15 % leimikon pinta-alasta. Leimikoilla, joilla hakkuu suoritetaan monitoimikoneilla, juontourien pinta-alaa saa lisätä 30 prosenttiin leimikon kokonaispinta-alasta.

Vuoristoissa tehtävien hakkuiden yhteydessä juontourien leveys omalla moottorivoimalla toimivia köysiratoja varten saa olla korkeintaan 10 metriä. Keruu-urat perustetaan korkeuskäyriä myöten.

56. Kuormauspaikoilta, pääajourien, keruu-urien ja teiden linjoilta sekä metsätyömaan tuotanto- ja sosiaalituloille varatuilta paikoilta hakattavan puun määrä huomioidaan poimintahakkuun kokonaisvoimakkuutta määriteltäessä.

57. Kaikenlaisella kostealla maaperällä sekä tuoreella savimaalla sijaitsevilla metsissä puuta saa juontaa kevät-, talvi- ja syyskaudella vain hakkuutähteillä vahvistettuja uria pitkin.

Yli 20 asteen rinteillä puut juonnetaan köysiratalaitteilla tai ilmäteitse. Juontotraktoreita noissa olosuhteissa ei saa käyttää.

58. Ikiroudassa olevilla mailla kasvavissa metsissä leimikot käsitellään enimmäkseen talvikaudella, jolloin maaperän ylin kerros on jäässä. Noissa luonnon- ja ilmasto-oloissa hakattaessa maaperää ei saa vahingoittaa siten, että sen pinta paljastuu.

59. Poimintahakkuissa metsäpalstoilla vahingoittuneiden puiden määrä ei saa ylittää 5 prosenttia hakkuun jälkeen jäljelle jäävien puiden määrästä.

Vahingoittuneiksi katsotaan puut, joissa on seuraavia vikoja: latva on katkennut, runko on murtunut, puu on kallellaan 10 prosenttia tai enemmän, latvuksesta on vahingoittunut yksi kolmasosa tai enemmän, kuori on irronnut rungosta 10 tai useamman prosentin alalta rungon ympärysmittaa, pääjuuristo on kuoriutunut ja irronnut.

60. Puunkorjuutöiden yhteydessä huolehditaan:

- aluspuiden poistamisesta myöhempää metsänviljelyä silmällä pitäen
- vähäarvoisten puulajien tai metsän kasvuolosuhteisiin soveltumattoman sekä ei-toivotun (vanhan ja elinvoimattoman, tavoitepuuston muodostumista edistämättömän alikasvoksen poistamisesta, mm. metsänviljelyn yhteydessä)
- metsänuudistamistöitä häiritsevien hakkuutähteiden, teollisuuden käyttöön kelpaamattoman puun ja maapuun keräämisestä pois leimikolta (hakkuualojen raivaus)

61. Hakkuutähteet raivataan hakkuupaikoilta korjuutöiden yhteydessä.

Hakkuupaikat raivataan seuraavia menetelmiä käyttäen:

- hakkuutähteet kerätään kasoihin tai valleiksi käytettäväksi myöhemmin polttopuuna tai jalostettavaksi
- hakkuutähteet kasataan juontourille urien vahvistamiseksi ja maaperän suojelemiseksi liialliselta tiivistymiseltä ja vahingoittumiselta juontovaiheen aikana
- hakkuutähteet kerätään kasoihin tai valleiksi poltettavaksi paloturvallisena aikana
- hakkuutähteet kerätään kasoihin tai valleiksi ja jätetään ne paikalleen maatumaan ja lisäravinnoksi villieläimille talvea varten
- levitetään haketettu hakkuutähde metsän kasvuolosuhteiden parantamiseksi
- kasataan ja jätetään maatumaan hakkuupaikalle (jolla ei ole alikasvosta)

Edellä mainittuja hakkuupaikkojen raivaustapoja voidaan tarvittaessa yhdistellä.

Myöhemmin viljeltävät avohakkuualat on raivattava siten, että olosuhteet kaikenlaisille metsänuudistamistöille (uudistamisalueen valmistelu ja maanmuokkaus, metsän istutus tai kylvö, heinien torjunta ja lannoitus) sekä taimikonhoidolle ovat turvatut.

Taloudellisesti arvokkaiden puulajien alikasvosta kasvavat avohakkuualat raivataan alikasvosta säästävin menetelmin. Kevät-, kesä- ja syyskaudella hakkuutähteet on suurimmassa osassa tapauksista tarkoituksenmukaisinta kasata juontourille ja kerätä ylijäävät paikkaan, jossa ei ole alikasvosta. Talvikaudella on lisäksi mahdollista polttaa hakkuutähdettä pienissä kasoissa paikalla, jolla ei ole alikasvosta.

Hakkuutähteitä ei saa polttaa avokulotuksena. Kun puut juonnetaan latvuksineen, hakkuutähteitä on poltettava sitä mukaa kuin niitä kertyy polttamiseen valmistelluilla paikoilla.

Jätettäessä hakkuutähteet hakkuupaikalle maatumaan on hakattujen puiden latvaoksat karsittava, isot oksat ja latvat katkottava korkeintaan 2 – 3 metrin pituisiksi ja painettava tiiviisti maata vasten.

Vuoristo-olosuhteissa eroosion ehkäisemiseksi hakkuutähteet kasataan juontourille ja valleihin, jotka sijaitsevat rinteiden korkeuskäyrien mukaan 8 – 10 m välein.

Hakkuutähteet raivataan metsien paloturvallisuusmääräyksiä noudattaen.

62. Hakkuutähteet on ehdottomasti poltettava, kun tehdään hygieniahakkuita haitallisten eliöiden vaivaamilla alueilla, joissa hakkuutähteet voivat osoittautua infektiolähteeksi tai ympäristöksi, jossa infektio pysyy voimissaan ja tuottaa toissijaisia haitallisia eliöitä.

HAKKUUKYPSIEN JA YLI-IKÄISTEN METSIKÖIDEN HAKKUIDEN JÄRJESTÄMISEN JA TEKNISEN TOTEUTUKSEN TÄRKEIMMÄT RAJA-ARVOT

1. Hakkuukypsien ja yli-ikäisten metsiköiden avohakkuut talousmetsissä

Metsiköiden koostumus pääpuulajin mukaan	Leimikon maksimileveys, m	Leimikon maksimipinta- ala, ha	Hakkuuvuoroväli, vuotta
1. Boreaalinen havumetsävyöhyke (taiga)			
1.1. Venäjän federaation Euroopan puoleisen osan pohjoisen havumetsävyöhykkeen alue, Venäjän federaation Euroopan puoleisen osan keskisen havumetsävyöhykkeen alue, Venäjän federaation Euroopan puoleisen osan eteläisen havumetsävyöhykkeen alue			
mänty, lehtikuusi	500	50	6
kuusi, jalokuusi	500	50	6
vesomalla uudistunut tammi, muut kovat lehtipuut	300	30	4
pehmeät lehtipuut	500	50	4
1.2. Pohjois-Uralin alue			
mänty, lehtikuusi	250	40	6
kuusi, jalokuusi	250	40	6
pehmeät lehtipuut	400	40	4
1.3. Keski-Uralin alue			
mänty, lehtikuusi	500	50	6
kuusi, jalokuusi	500	50	6
pehmeät lehtipuut	500	50	4
1.4. Länsi-Siperian tasangon havumetsävyöhykkeen alue			
mänty, lehtikuusi	300	40	5
kuusi, jalokuusi	300	40	4
pehmeät lehtipuut (koivu, haapa)	500	50	4
pehmeät lehtipuut (mustapoppeli, paju)	100	10	2
1.5. Keski-Siperian ylätasangon havumetsävyöhykkeen alue			
mänty, lehtikuusi	500	50	5
kuusi, jalokuusi	500	50	5
lehtipuut	500	50	2
1.6. Priangarskin alue			
mänty, lehtikuusi	500	50	5
kuusi, jalokuusi	400	50	5
lehtipuut	500	50	2
1.7. Itä-Siperian routaisen havumetsävyöhykkeen alue			
mänty, lehtikuusi	400	50	5
kuusi, jalokuusi	200	20	5
lehtipuut	200	20	2
1.8. Kaukoidän havumetsävyöhykkeen alue, Kamtshatkan alue			
mänty, lehtikuusi	500	50	4
kuusi, jalokuusi	500	50	4
kivikoivu (Betula ermanii)	150	15	3
pehmeät lehtipuut	500	50	2
2. Lauhkean vyöhykkeen sekametsien vyöhyke			
2.1. Venäjän federaation Euroopan puoleisen osan lauhkean vyöhykkeen sekametsien alue			
mänty, lehtikuusi	200	20	4
kuusi, jalokuusi	200	20	3
siemenestä uudistunut tammi	100	5	4
vesomalla uudistunut tammi, muut kovat lehtipuut	200	20	4
pehmeät lehtipuut	250	25	2
2.2. Priamurje-Primorjen lauhkean vyöhykkeen sekametsien alue			
mänty, lehtikuusi	100	10	4
kuusi, jalokuusi	50	5	5
kivikoivu (Betula ermanii)	100	10	4

pehmeät lehtipuut	100	10	2
3. Metsäarovyöhyke			
3.1. Venäjän federaation Euroopan puoleisen osan metsäaroalue			
mänty, lehtikuusi	50	5	4
kuusi, jalokuusi	50	5	4
siemenestä uudistunut tammi	50	2,5	4
vesomalla uudistunut tammi, muut kovat lehtipuut	100	10	4
pehmeät lehtipuut	100	10	2
3.2. Etelä-Uralin alue			
mänty, lehtikuusi	250	25	5
kuusi, jalokuusi	250	25	4
kovat lehtipuut	250	25	4
pehmeät lehtipuut	300	40	2
3.3. Länsi-Siperian lauhkean vyöhykkeen sekametsien ja metsäaron alue			
mänty, lehtikuusi	100	15	5
kuusi, jalokuusi	100	15	4
pehmeät lehtipuut (koivu, haapa)	250	40	4
pehmeät lehtipuut (mustapoppeli, paju)	100	10	2
3.4. Keski-Siperian lauhkean vyöhykkeen sekametsien ja metsäaron alue			
mänty, lehtikuusi	350	40	5
kuusi, jalokuusi	300	30	5
lehtipuut	300	30	2
3.5. Zabaikaljen metsäaron alue			
mänty, lehtikuusi	300	30	5
kuusi, jalokuusi	300	30	5
pehmeät lehtipuut	500	50	2
3.6. Kaukoidän metsäaron alue			
mänty, lehtikuusi	100	10	4
kuusi, jalokuusi	50	5	5
kivikoivu (Betula ermanii)	100	10	4
pehmeät lehtipuut	100	10	2
4. Pohjois-Kaukasuksen vuoristovyöhyke <*>			
tammi, valkopyökki, vaahtera, vuorijalava	100/50	3/3	5 - 10
pyökki, jalokuusi, kuusi, mänty	100/50	2/2	5 - 10
pehmeät lehtipuut	100/50	4/4	5 - 10
5. Etelä-Siperian vuoristovyöhyke <*>			
5.1. Altai-Sajanskin vuoriston metsäaron alue			
mänty, lehtikuusi	350/250	35/25	4
kuusi, jalokuusi	250/200	25/20	5
pienilehtiset	400/300	40/30	2
5.2. Altai-Sajanskin vuoriston taigan alue			
mänty, lehtikuusi	400/350	40/35	4
kuusi, jalokuusi	350/250	35/25	5
pienilehtiset	500/350	50/35	2
5.3. Baikalin vuoristometsäalue			
mänty, lehtikuusi	300/200	30/20	5
kuusi, jalokuusi	250/150	25/15	6
pienilehtiset	400/300	40/30	2
5.4. Zabaikaljen vuoriston ikiroudan alue			
mänty, lehtikuusi	350/250	35/25	5
kuusi, jalokuusi	200/150	20/15	6
pienilehtiset	300/200	30/20	2

<*> Nimittäjässä olevaa leimikon maksimilevyyttä ja maksimipinta-alaa käytetään yli 20 asteen rinteissä.

2. Hakkuukypsien ja yli-ikäisten metsiköiden poimintahakkuut

Hakkuutapa	Leimikon maksimipinta-ala, ha	
	suojametsät	käyttömetsät
1. Tundraa edeltävän vyöhykkeen ja harvapuustoisien taigan alueet		
Väljennyshakkuut, ryhmittäiset poimintahakkuut	10	20
2. Havumetsävyöhyke (taiga)		
2.1. Venäjän federaation Euroopan puoleisen osan pohjoisen havumetsävyöhykkeen alue, Venäjän federaation Euroopan puoleisen osan keskisen havumetsävyöhykkeen alue, Venäjän federaation Euroopan puoleisen osan eteläisen havumetsävyöhykkeen alue		
Väljennyshakkuut	50	100
Pitkäaikaiset asteittaiset hakkuut	25	50
Asteittaiset hakkuut ikäluokittain	25	50
Asteittaiset hakkuut ryhmittäin	25	50
Asteittaiset hakkuut kaistaleittain	15	30
2.2. Pohjois-Uralin alue		
Väljennyshakkuut	40	80
Pitkäaikaiset asteittaiset hakkuut	20	40
Asteittaiset hakkuut ikäluokittain	25	50
Asteittaiset hakkuut ryhmittäin	25	50
Asteittaiset hakkuut kaistaleittain	15	30
2.3. Keski-Uralin alue		
Väljennyshakkuut	50	100
Pitkäaikaiset asteittaiset hakkuut	20	40
Asteittaiset hakkuut ikäluokittain	25	50
Asteittaiset hakkuut ryhmittäin	25	50
Asteittaiset hakkuut kaistaleittain	20	40
2.4. Länsi-Siperian tasangon havumetsävyöhykkeen alue		
Väljennyshakkuut	40	80
Pitkäaikaiset asteittaiset hakkuut	20	40
Ryhmittäiset poimintahakkuut	25	50
Asteittaiset hakkuut ikäluokittain	20	40
Asteittaiset hakkuut ryhmittäin	15	30
Asteittaiset hakkuut kaistaleittain	15	30
2.5. Keski-Siperian ylätasangon havumetsävyöhykkeen alue		
Väljennyshakkuut, ryhmittäiset poimintahakkuut	25	50
2.6. Priangarjen alue		
Väljennyshakkuut, ryhmittäiset poimintahakkuut	25	50
2.7. Itä-Siperian havumetsävyöhykkeen ikeroudan alue		
Väljennyshakkuut, ryhmittäiset poimintahakkuut	15	30
2.8. Kaukoidän havumetsävyöhykkeen alue, Kamtshatkan alue		
Väljennyshakkuut, ryhmittäiset poimintahakkuut	40	80
Asteittaiset hakkuut ikäluokittain, asteittaiset hakkuut ryhmittäin	25	50
Pitkäaikaiset asteittaiset hakkuut	15	30
Asteittaiset hakkuut kaistaleittain	15	30
3. Lauhkean vyöhykkeen sekametsien vyöhyke		
3.1. Venäjän federaation Euroopan puoleisen osan lauhkean vyöhykkeen sekametsien alue		
Väljennyshakkuut	50	100
Ryhmittäiset poimintahakkuut	25	50
Pitkäaikaiset asteittaiset hakkuut	20	40
Asteittaiset hakkuut ikäluokittain	25	50
Asteittaiset hakkuut ryhmittäin	15	30
Asteittaiset hakkuut kaistaleittain	15	30
3.2. Priamurje-Primorjen lauhkean vyöhykkeen sekametsien alue		
Väljennyshakkuut, ryhmittäiset poimintahakkuut	25	50
Pitkäaikaiset asteittaiset hakkuut	10	25
4. Metsäarovyöhyke		
4.1. Venäjän federaation Euroopan puoleisen osan metsäaroalue		
Väljennyshakkuut	25	50
Ryhmittäiset poimintahakkuut	15	30
Asteittaiset hakkuut ikäluokittain	15	30

Asteittaiset hakkuut ryhmittäin	10	25
Asteittaiset hakkuut kaistaleittain	5	15
4.2. Etelä-Uralin alue		
Väljennyshakkuut	25	50
Asteittaiset hakkuut ikäluokittain ja asteittaiset hakkuut ryhmittäin	15	30
Asteittaiset hakkuut kaistaleittain	10	30
4.3. Länsi-Siperian lauhkean vyöhykkeen sekametsien ja metsäaron alue		
Väljennyshakkuut	15	30
Ryhmittäiset poimintahakkuut	15	30
Asteittaiset hakkuut ikäluokittain	10	20
Asteittaiset hakkuut ryhmittäin	10	15
Asteittaiset hakkuut kaistaleittain	7	15
4.4. Keski-Siperian lauhkean vyöhykkeen sekametsien ja metsäaron alue		
Väljennyshakkuut, ryhmittäiset poimintahakkuut	15	30
4.5. Zabaikaljen metsäaron alue		
Väljennyshakkuut, ryhmittäiset poimintahakkuut, pitkäaikaiset asteittaiset hakkuut	20	40
4.6. Kaukoidän metsäaron alue		
Väljennyshakkuut, ryhmittäiset poimintahakkuut	25	50
Pitkäaikaiset asteittaiset hakkuut	10	25
5. Arovyöhyke		
Väljennyshakkuut, ryhmittäiset poimintahakkuut	15	-
6. Puoliaavikko- ja aavikkovyöhyke		
Väljennyshakkuut, ryhmittäiset poimintahakkuut	5	-
7. Pohjois-Kaukasuksen vuoristovyöhyke		
Väljennyshakkuut	7	15
Asteittaiset hakkuut ryhmittäin	5	10
8. Etelä-Siperian vuoristovyöhyke		
8.1. Altai-Sajanskin vuoriston havumetsävyöhykkeen alue, Altai-Sajanskin vuoriston metsäaron alue		
Väljennyshakkuut, ryhmittäiset poimintahakkuut, pitkäaikaiset asteittaiset hakkuut	25	50
8.2. Baikalin vuoristometsäalue		
Väljennyshakkuut, ryhmittäiset poimintahakkuut	15	30
Asteittaiset hakkuut ikäluokittain, asteittaiset hakkuut ryhmittäin	10	25
8.3. Zabaikaljen vuoriston ikiroudan alue		
Väljennyshakkuut, ryhmittäiset poimintahakkuut	10	20
Asteittaiset hakkuut ikäluokittain, asteittaiset hakkuut ryhmittäin	5	10